

ประวัติรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์

เหนือพระแท่นกลางในวัดนักบุญอัลฟอนโซที่กรุงโรม มีรูปแม่พระรูปหนึ่งแขวนอยู่ รูปนั้นไม่ค่อยจะใหญ่โตนัก ยาวประมาณยี่สิบนิ้ว กว้างประมาณสิบหกนิ้วและตัววัดเองก็ไม่ใช่วัดที่กว้างใหญ่เท่าไร แต่ไม่มีรูปแม่พระรูปใดที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยึดมั่นกันอย่างกว้างขวางมากไปกว่ารูปแม่พระรูปนี้ ไม่มีรูปใดที่เป็นบ่อเกิดแห่งอัศจรรย์มากมายเท่ากับรูปนี้ แม้แต่รูปวาดอมตะของศิลปิน

ลือชื่อหลายท่าน ก็ไม่อาจจะเอามาเปรียบกับรูปนี้ได้ ทั้งในทางศิลปะ ฝีมือและชื่อเสียงรูปนั้นก็คือรูป “พระมารดานิจจานุเคราะห์”

มีรูปที่เลียนแบบรูปร่างนี้เป็นจำนวนพันๆ ที่คล้ายคลึงกับรูปเดิมทั้งในรูปพรรณสัณฐานและขนาดที่จำลองมาที่ในวัดอีกหลายแห่งทั้งเล็กและใหญ่ และพระเป็นเจ้าของก็ดูเหมือนจะได้ทรงแบ่งปันอัศจรรย์ของรูปเดิมให้แก่รูปต่างๆ เหล่านี้ด้วย ยังมีอีกหลายรูปที่ไม่ค่อยจะเหมือนรูปเดิมที่แขวนไว้บนพระแท่น และตามบ้านเป็นจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน

ท่านจะเห็นรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ในประเทศอาบิซีเนียรัสเซีย ทัวทั้งในอเมริกา ยุโรป แอฟริกา และเอเชีย เฉพาะในประเทศฝรั่งเศสเท่านั้น ในปี ค.ศ. 1902 มีรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ตั้งไว้ให้สัตบุรุษแสดงความเคารพอย่างเปิดเผยทั้งหมดประมาณ 2,000 แห่ง ทั้งวัดใหญ่และวัดเล็ก

นอกจากรูปใหม่แล้วก็ยังมีรูปเล็กๆ และเหรียญอีกเป็นจำนวนล้านๆ แบบที่นำพระมารดา-
นิจจานุเคราะห์เข้าไปในบ้านของสัตบุรุษ มีทั้งหนังสือใหญ่และเล็กพร้อมแม็กกาซีนเกือบทุกภาษา
ที่เล่าถึงประวัติของรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ แต่ที่สำคัญที่สุดคือ พระมารดานิจจานุเคราะห์
ได้เอาชนะใจเราโดยพระแม่เอง โดยอาศัยความเห็นใจ และด้วยเหตุที่พระนางพร้อมเสมอที่จะช่วย
เราในยามขัดสน ประวัติของพระรูปนี้นับว่า เป็นการบันทึกเรื่องประหลาดอัศจรรย์มากมายนั่นเอง
การรักษาทั้งฝ่ายวิญญาณและร่างกาย พรสำหรับความต้องการทั้งฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณ
จนนับไม่ถ้วน เรื่องนี้มีความจริงมากจนถึงกับว่า รูปนี้
ดูเหมือนกับว่า ยังมีชีวิตชีวอยู่และเป็นพยานแสดงให้เห็นว่า
พระแม่มารีย์คือ พระมารดาที่แท้จริงและเป็นผู้แจกจ่าย
พระพรทานของพระเป็นเจ้า

เรื่องที่บรรยายนี้คือ เรื่องพระรูปอัศจรรย์ของ
พระมารดานิจจานุเคราะห์ นั่นเอง มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า
นักบุญลูกาผู้เขียนพระวรสาร เป็นผู้วาดรูปแม่พระรูปแรก
ตามตำนานที่เล่าต่อกันมามีอยู่ว่า นักบุญลูกากวาดรูป
ของแม่พระในขณะที่พระนางยังคงอาศัยอยู่บนเขาซีออนในกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อพระนางเห็นรูป
อันสวยงามของพระนางกำลังอุ้มพระบุตรในอ้อมแขน พระนางได้อวยพรทั้งผู้วาดและรูปวาด
พระนางได้ตรัสว่า **“พรของเราจะติดตามรูปนี้ไป”**

ตามบันทึกเหตุการณ์นับเป็นศตวรรษ แสดงให้เห็นว่าพระนางมารีย์มิได้ลืมคำสัญญานี้เลย
มีอัศจรรย์ต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย เนื่องมาจากรูปนี้
พระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 ได้กล่าวไว้
ในปี ค.ศ. 1207 ว่า **“ดูเหมือนว่าวิญญาณ
ของพระนางมารีย์ที่เดียวที่เข้าไปสิงอยู่ในรูปของ
พระนาง เพราะว่ารูปนี้ทั้งสวยและอัศจรรย์มาก”**

หลักฐานรายแรกเกี่ยวกับเรื่องเล่าต่อๆ กันมานี้
เราอาจจะพบได้ในข้อบันทึกของเทโอเดออร์
นักประวัติศาสตร์ชาวกรีก ท่านผู้นี้มีชีวิตอยู่ในราว ค.ศ. 500 แม้ว่าประวัติศาสตร์ที่ท่านเขียนไว้
จะได้หายไปเป็นส่วนมากก็ตาม แต่มีคำจารึกของท่าน บางตอนที่นักประวัติศาสตร์ผู้อื่นได้เก็บ
รักษาไว้ และในจำนวนเอกสารเหล่านี้ มีอยู่ชิ้นหนึ่งในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร ซึ่งท่าน
นิเซโพรัสคาลิสตัส ได้เขียนไว้ในราวศตวรรษที่ 4 ท่านได้บรรยายถึงรูปแม่พระที่นักบุญลูกาเป็นผู้
วาดไว้อย่างแจ่มแจ้ง

มีตำนานอีกเรื่องหนึ่งที่เล่าว่า นักบุญลูกากวาดรูปแม่พระหลายรูป เมื่ออัครสาวกได้ออกไปทำการ
เทศนาเป็นครั้งแรกหลังจากที่พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว พวกท่านต่างก็พากันเล่าถึงพระนาง
พรหมจารี ให้พวกที่กลับใจใหม่ได้ฟังเป็นของธรรมดา

พวกอัครสาวกได้เล่าถึงการที่พระเป็นเจ้าได้ทรงเลือกสรรพระนางมารีย์ให้เป็นพระมารดาของพระองค์ และได้ทรงประทานให้พระนางมีส่วนในการไถ่บาปของเรา และได้กล่าวว่าพระมารดาของพระคริสตเจ้ายังมีชีวิตอยู่ แน่ละพวกคริสตชนใหม่เหล่านี้ก็อยากจะพบเห็นพระนางด้วยตนเอง และความจริงมีไม่กี่คน

ที่สามารถเดินทางถึงกรุงเยรูซาเล็ม เมืองเอเฟซัส หรือเมืองอะโรกีแล้วแต่ที่พระนางอาศัยอยู่ได้ ต่อมาบรรดาอัครสาวกได้ทราบว่ามีนักบุญลูกาได้วาดรูปแม่พระกับพระกุมาร พวกเขาจึงได้ขอให้นักบุญลูกาวาดรูปแม่พระอีกหลายรูป เพื่อแสดงให้เห็นแก่ผู้ที่กลับใจได้สนใจที่อยากจะเห็นแม่พระ

(คัดลอกบทความบางตอนจากหนังสือประวัติและความหมายของรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ แปล และเรียบเรียงโดย พระคุณเจ้า ยอด พิมพิสาร, C.Ss.R. จากต้นฉบับเดิมของคุณพ่อ R.J. Spitzer C.Ss.R.)

ภาพวาดพระมารดานิจจานุเคราะห์วาดไว้บนไม้กระดาน รูปเดิมของพระมารดานิจจานุเคราะห์เป็นรูปจำลองรูปหนึ่งในบรรดารูปไฮเดยเตรีย (DODEGETRIA) ของนักบุญลูกาที่กล่าวถึงนี้เป็นรูปของแม่พระซึ่งเป็นที่เชื่อกันว่า นักบุญลูกาเป็นผู้วาดอยู่ในเมืองคอนสตันติโนเปิล เป็นที่เคารพนับถือของคริสตังค์เป็นเวลานานว่า เป็นรูปอัศจรรย์ ถูกพวกเตอร์กีทำลาย ในปีค.ศ. 1453 แต่เป็น "รูปเดียว" ที่แม่พระเองเป็นผู้เลือกไว้เพื่อประทานพรพิเศษให้แก่เรามนุษย์ ถ้าท่านไปกรุงโรมจะเห็นรูปนี้แขวนไว้เหนือพระแท่นใหญ่ในวัดของคณะพระมหาไถ่ที่กรุงโรม ชื่อวัด

นักบุญอัลฟอนโซ

ตอนปลายศตวรรษที่ 15 พ่อค้าคนหนึ่งขโมยรูปแม่พระ วัดแห่งหนึ่งในเกาะครีต (CRETE) เดินทางผ่านพายุมาอย่างอัศจรรย์ และในที่สุดก็มาถึงกรุงโรม ก่อนที่พ่อค้าคนนี้จะสิ้นใจ เขาได้มอบรูปแม่พระนี้ให้แก่เพื่อนชาวโรมันคนหนึ่ง และขอร้องให้เพื่อนชาวโรมันคนนั้น เอารูปแม่พระไปตั้งไว้ในที่ที่เหมาะสม แต่เพื่อนไม่ทำตาม แม่พระได้มาเร่งให้ชาวโรมันผู้นี้ ทำตามคำขอร้องของพ่อค้าที่สิ้นใจตายไปแล้วถึงกับขู่ว่า ถ้าไม่ทำจะประสบความตายเช่นเดียวกัน แต่เขาไม่สนใจในการประจักษ์ของแม่พระ แต่กลับทำตามคำแนะนำของภรรยา ต่อจากนั้นไม่นาน พ่อค้าคนนั้นก็ถึงแก่กรรม ต่อมา แม่พระประจักษ์มาแก่ลูกสาวของชาวโรมันผู้นั้นสั่งหนูน้อยว่า จงไปบอกแม่และยายของหนูว่า "สันตะมารีอา นิจจานุเคราะห์"

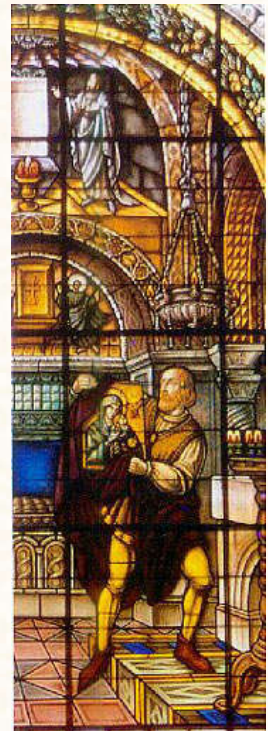
เดือนให้เอารูปของพระนางออกไปจากบ้าน มิฉะนั้นทุกคนจะต้องตาย" หนูน้อยก็นำเรื่องไปเล่าให้แม่ฟัง แม่ของเด็กตกใจกลัวจนตัวสั่น สัญญาว่าจะทำตาม หลังจากนั้น แม่พระก็บอกแก่หนูน้อยว่า พระนางต้องการให้เอารูปพระนางไปไว้ในวัดที่ตั้งอยู่ "ระหว่างวิหารซางตา มารีอา มายอเร และวัดนักบุญยอห์น ลาเตรัน" ในวันที่ 27 มีนาคม 1499 รูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ก็ถูกอัญเชิญเข้าขบวนแห่อย่างสง่าไปที่วัดนั้น คือวัดนักบุญมัทธิวอัครสาวก ในวันเดียวกันก็มีอัศจรรย์เกิดขึ้น ผู้ชายคนหนึ่งแขนหักจนรักษาไม่ได้แล้ว กลับหายเป็นปกติ เพราะความช่วยเหลือจากพระมารดานิจจานุเคราะห์

"Remember this picture, Michael!"

รูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ แขนวที่วัดนักบุญมัทธิวนี้เป็นเวลา 300 ปี เป็นที่รู้จัก และรักของคนทั่วไปมีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องการทำอัศจรรย์ แต่แล้วเดือนมิถุนายน 1798 ก็มาถึง นโปเลียน นำทัพเข้ายึดกรุงโรมวัดนักบุญมัทธิวเป็นวัดหนึ่งที่ถูกทำลายเสียหายหมดสิ้น และรูปแม่พระก็สูญหายไป ซอนไว้เป็นเวลา 64 ปี ใคร ๆ ก็เกือบลืมหมดแล้ว จนกระทั่งวันหนึ่งในอารามนักบวชคณะมหาไถ่ที่กรุงโรม ในระหว่างที่บรรดานักบวชกำลังหย่อนใจอยู่ คุณพ่อองค์หนึ่งกล่าวว่า ท่านได้อ่านพบว่าที่วัดนักบุญอัลฟอนโซตั้งอยู่นี้เมื่อก่อนนี้เป็นวัดนักบุญมัทธิวที่สลักหักพังไปแล้ว และที่ในวัดเคยมีรูป "พระมารดานิจจานุเคราะห์" ซื่อนั้นทำให้คุณพ่อบรรณิกาล มาร์ชี (MICHAEL MARCHI) ตื่นเต้น ท่านจำได้

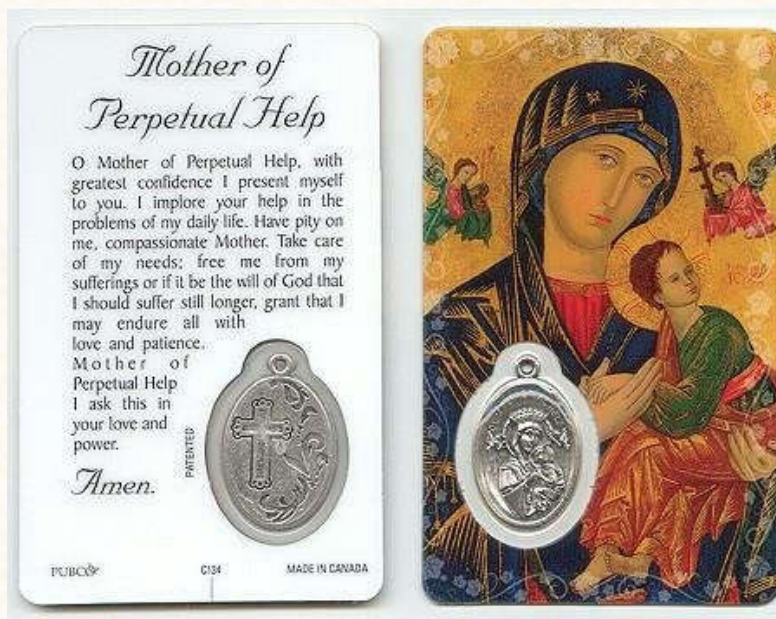
เมื่อตอนที่ยังเป็นเด็กนั้น ท่านได้เคยช่วยมิสซาที่ในวัดเล็กของคณะนักบวชเอากุสตีเนียนชาวไอริช ชื่อวัด ซางตามารีอา อินโปสเตรูลา ท่านได้เห็นรูปแม่พระที่นั่นภราดาแก่ ๆ องค์หนึ่งได้ชี้ให้ท่านดูบ่อย ๆ ต่อมาอีกไม่กี่เดือนคุณพ่อฟรังซิส โบลซีแห่งคณะเยซุอิต ได้เทศน์ที่ในวัด "เยซุ" ถึงรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ที่หายไป ท่านกล่าวว่า เป็นความปรารถนาของแม่พระที่จะให้รูปนี้ตั้งอยู่ที่วัด ระหว่างพระวิหาร ซางตามารีอา มายอเร และวัดนักบุญยอห์น ลาเตรัน ข่าวนี้อีกถึงหูพวกนักบวชคณะมหาไถ่ และพากันเอาข้อความนี้ไปเสนอคุณพ่อบริการของคณะ แต่ท่านรอดต่อไปอีก 3 ปี ท่านต้องการให้แน่ใจเสียก่อน ที่สุดในวันที่ 11 ธันวาคม 1865 ท่านก็นำเรื่องนี้ไปทูลพระสันตะปาปา ปีโอที่ 9 ในวันที่ 19 มกราคม 1866 รูปอัศจรรย์ของพระมารดานิจจานุเคราะห์ ก็ถูกนำมาตั้งที่ที่เคยได้รับสิริมงคลมาแล้ว อีกครั้งหนึ่ง คือวัดนักบุญอัลฟอนโซ ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างพระวิหารทั้งสอง อีก 3 เดือน ต่อมารูปนี้ก็ตั้งไว้อย่างสง่า ในวันที่ 23 มิถุนายน 1867 รูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ก็ได้รับมงกุฏ เพราะเป็นรูปอัศจรรย์

คณะกรรมการภาพ เมื่อได้ยืมถึงเรื่องนี้ คาทอลิก
 ทั่วโลกกว่า 5 ล้านคน พวกกันสมัครเข้าในคณะ
 กรรดาตราภาพของพระมารดานิจจานุเคราะห์และ
 นักบุญอัลฟอนโซ การเป็นสมาชิกไม่มีอะไร
 มากมาย นอกจากการเอาชื่อไปลงไว้ในสมุด
 ทางการของสมาคม ณ วัดใดวัดหนึ่งที่มีคณะ
 กรรดาตราภาพนี้ หรือเขียนชื่อส่งไปยังวัดคณะพระมหาไถ่ ทางคณะขอแนะนำสมาชิกทุกคน ให้พึ่ง
 แม่พระไม่ว่าความต้องการฝ่ายร่างกายหรือฝ่ายวิญญาณ และให้ถือตามแบบฉบับฤทธิ์กุศล
 ของแม่พระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความบริสุทธิ์และความสุภาพของพระนาง มีรูปหรือเหรียญ
 ของพระมารดานิจจานุเคราะห์ติดตัวอยู่เสมอไป และสวดบท "วันทามาริอา 3 ครั้ง และบท
 "พระสิริรุ่งโรจน์" หนึ่งบท ทุกเช้าค่ำ

นพวาร การแสดงความศรัทธาต่อพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่มีชื่อเสียงและมีคนนิยม
 มากที่สุดก็คือ "นพวาร" การทำนพวารนี้ไปทำได้ทุกอาทิตย์โดยมิขาด ถ้าไปวัดไม่ได้ก็สวด
 ที่บ้าน เราเริ่มนพวารนี้เมื่อไรก็ได้ และทำให้ครบ 9 อาทิตย์เป็นอย่างน้อย แต่ผู้ที่ศรัทธาต่อแม่พระ
 จะทำต่อไปเสมอ นพวารนี้ แพร่หลายไปทั่วโลก เฉพาะในอเมริกาเท่านั้น มีนพวารพระมารดานิจจา
 นุเคราะห์ ตามวัดต่าง ๆ ประมาณ 2,000 แห่ง นพวารที่นับว่าใหญ่ที่สุดในโลก ก็คือที่มนิลา
 ในประเทศฟิลิปปินส์ ที่วัดคณะพระมหาไถ่แห่งนี้ มีคนมาทำนพวารอาทิตย์ละประมาณ 90,000 คน
 และที่เมืองอื่น ๆ ก็มีคนไปทำนพวารไม่น้อยกว่าจำนวน ที่กล่าวมานี้เท่าไรนัก นี่เป็นทางหนึ่ง
 ที่เราอาจจะแสดงความรักต่อแม่พระ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อพระมารดานิจจานุเคราะห์ที่รัก
 ของเรา

ความหมายของรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์

จงมองรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ของท่าน พระเยซูกุมารตกพระทัย ในเมื่อพระองค์มองเห็นภาพเครื่องทรงมานของพระองค์ ซึ่งเทวดาสององค์เป็นผู้ถืออุ้มให้พระองค์เห็น พระองค์จึงรีบวิ่งไปหาพระมารดาโดยเร็ว จนกระทั่งรองเท้าसानเล็กๆ ของพระองค์หลุดออกมาจากพระบาท แม่พระทรงอุ้มพระองค์ไว้ในอ้อมแขนด้วยความรัก พร้อมทั้งปลอบใจให้ขวัญพระองค์ แต่จงสังเกตดวงตาของแม่พระ พระนางมิได้มองพระเยซูเจ้า แต่กลับมองดูเรา นี่ไม่ใช่ความคิดที่ลึกซึ้งของผู้วาดดอกหรือ เขาจะอธิบายคำขอร้องของแม่พระ ให้เราหลีกเลี่ยงบาปและรักพระบุตรของพระนางได้ดีไปกว่านี้ไม่ได้แน่ พระหัตถ์ของพระเยซูบีบแน่นอยู่กับพระหัตถ์ของแม่พระ เพื่อเตือนเราว่าเมื่อพระองค์อยู่ในโลกนี้ พระองค์มอบพระองค์เองไว้ในความคุ้มครองดูแลของแม่พระโดยสิ้นเชิง ฉะนั้นในเวลานี้ พระองค์จึงมอบพระหรรษทานทั้งหมดในเมืองสวรรค์ให้แก่พระนาง เพื่อประทานให้แก่ผู้ที่ย้อนขอจากพระนาง นี่คือความหมายที่สำคัญของรูป แต่รูปนี้เป็นศิลปะแบบไบแซนติน ซึ่งเต็มไปด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ต่อไปนี้เป็นความหมายอันละเอียดลออบางประการของรูปนี้

1. ตัวหนังสือกรีก แปลว่า " มารดาพระเป็นเจ้า "
2. ดาว ดาวที่ประดับอยู่บนผ้าคลุมศีรษะพระนาง คือ ดาวสมุทร หมายถึง การนำแสงสว่างของพระคริสตเจ้ามายังโลกที่มีมืดมัว
3. ตัวหนังสือกรีก ชื่ออัครเทวดามิคาคาแอล ท่านกำลังถือหอกและพองน้ำซึ่งเป็นเครื่องทรงมานของพระเยซูเจ้า
4. ปากแม่พระเล็ก ปากแม่พระเล็กแสดงให้เห็นว่า แม่พระรักษาความเงียบและสำรวมใจ พุดน้อย
5. สีแดง สีแดงเป็นสีที่พรหมจารีใช้ในสมัยของพระเยซูเจ้า
6. เลือดคลุมสีน้ำเงิน สีน้ำเงินเป็นสีที่พรหมจารีใช้ในสมัยของพระเยซูเจ้า
7. พื้นของรูป พื้นของรูปเป็นสีทอง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสวรรค์ ซึ่งพระเยซูเจ้าและแม่พระทรงประทับอยู่ในขณะนี้ สีทองสองมาจากสีทองทั้งของแม่พระและพระกุมาร แสดงให้เห็นถึงความสุขแห่งสวรรค์ ที่ทั้งสองอาจจะนำมาให้แก่ใจที่เหน็ดเหนื่อยอ่อนแอของมนุษย์ได้
8. พระหัตถ์พระเยซู พระหัตถ์พระเยซูเจ้าว่าอยู่บนพระหัตถ์แม่พระ แสดงให้เห็นว่า พระหรรษทานแห่งการไถ่บาปมนุษย์ อยู่ในความดูแลของพระนาง
9. มงกุฎทอง ซึ่งพระศาสนจักรสั่งให้สวมรูปแม่พระรูปนี้ในปี 1867 เป็นเครื่องยืนยันอัครราชย์ซึ่งแม่พระภายใต้พระนาม "นิจจานุเคราะห์" เป็นผู้ประทานให้
10. ตัวหนังสือกรีก ชื่ออัครเทวดาคาเบรียล ท่านถือกางเขนและตะปู
11. ดวงตาของพระแม่ ดวงตาของแม่พระกว้างใหญ่สำหรับความทุกข์ยากของเรา และหันมองทางเราเสมอ
12. ตัวหนังสือกรีก ชื่อของพระเยซูคริสตเจ้า
13. มือซ้ายของแม่พระ มือซ้ายแม่พระพยุพระกุมารเจ้าอย่างหวงแหน แสดงให้เห็นว่าพระนางคือพระมารดาของพระองค์ มีอนันต์คือที่บรรเทาทุกข์ทุกคนที่เรียกหาพระนาง
14. รองเท้าที่กำลังตก รองเท้าที่กำลังตกอาจจะเป็นสัญลักษณ์ของวิญญูณที่ยังติดกับพระเยซูเจ้าด้วยด้ายเส้นสุดท้าย คือ "ความศรัทธาต่อแม่พระ"